

[Indenrigsministeren.]

laa over den Sum, som Invaliden gennem sin Præmiebetaling selv havde sikret sig, erkendtes Lovrevisionen for lovmedholdelig ved Højesteret. Med andre Ord, hvad gik Højesteretsdommen ud paa? Den gik faktisk ud paa, at man ikke ved Nedsættelsen i den Grad havde grebet ind, at man var kommet ud over det, som blev baaret oppe af Forsørgelsen; og naaet ned i det, vedkommende gennem sin Præmiebetaling havde forsikringsmæssigt Krav paa, det vil sige, saaledes som det er selvfølgeligt for enhver, der tænker nærmere over Tingene, at ved Revisionen af Invaliderenteloven blev Forsikringselementet i denne Lovgivning i overordentlig Grad styrket paa Forsørgelselementets Bekostning. Den Invaliderente paa 540 Kr., der nu udbetales, hviler med andre Ord i ganske anden Grad paa Forsikring end de 800 Kr., som efter den oprindelige Invalidelovgivning betalt. Derfor er det ærede Medlems Betragtning og hans Begrundelse for Medtagen af Invaliderne under den Lovgivning, han her har stillet Forslag om, uden enhver Rimelighed.

Beviset for Nødvendigheden af at yde en saadan Brændselshjælp som den, det ærede Medlem her har foreslaaet, kan ikke føres. Det ærede Medlem mente at finde Beviset for Nødvendigheden i Bladene i disse Dage, i Overskrifterne over Indsamlingslister og i de Beretninger, som ledsager disse Indsamlingslister. Det ærede Medlem, som ingenlunde er uden Lune, udtalte imidlertid selv, at det kunde godt være, at adskilligt af dette hidrørte fra fantasifulde Journalister. Ja, det antager jeg ikke er usandsynligt. Det ærede Medlem er selv Journalist, saa han ved nok, hvordan adskilligt af den Slags bliver til; men derfor skal vi naturligvis ikke fuldt og helt se bort derfra, men jeg tror alligevel, at det er af lidt for luftig Art til derpaa at bygge Krav om Millionydelser fra Stat og Kommune. Naturligvis tvivler jeg ikke om, at der findes Nød, vel ogsaa Brændselnød mange Steder, blot tvivler jeg meget om, at den er ganske særlig fremtrædende i Aldersrentenyderes og Invaliderentyderes Kreds; jeg tror, der er fattige, som staar udenfor disse Omraader, der er ganske anderledes nødstedte, og som ikke mindst (*Hans Nielsen*: Lad os saa give til dem allesammen!) Bladenes Indsamlinger og den private Godgørenhed har Ærinde til. Ja, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der ikke er bange for at overtrumfe selv en saa fremragende Partifælde som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, siger: Lad os give

til dem allesammen. Ja, naturligvis, naar man er i Færd med at slagte, hvad betyder saa en Pølse? siger det ærede Medlem. Jeg maa henstille det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Betragtning paa dette Punkt, som fandt Udtryk i dette Tilraab, til det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Overvejelse, naar han næste Gang skal beskæftige sig med en moderniseret Form for Brændselshjælp. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har aabnet en vid Mark for det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Operationer paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne siger, at Sogneraadforeningerne har opgivet deres Undersøgelse af dette Spørgsmaal, fordi de ikke raadede over Midler til at foretage den. Mon det ærede Medlem ikke skulde kunne erindre, hvorledes han slog Forhandlingen paa Sogneraadforeningernes Repræsentantskabsmøde den 27. November op til et meget stort Nummer? Deri var ikke saa lidt Drivkraft for det ærede Medlem i hele denne Sag; her maatte sandelig gøres noget; der var mange, som havde udtalt sig i stærke Ord til Gunst for en saadan Ordning, og fra Sogneraadforeningernes Side vilde man foretage en Undersøgelse af Spørgsmaalet. Det ærede Medlem havde naturligvis ikke den Gang Tid til at vente paa Afslutningen af Undersøgelsen, han forelagde straks sit Forslag, maaske ikke uden Forstaaelse af, at det just ikke var den Stemning, det ærede Medlem fortalte os om havde fundet Udtryk paa dette Møde, der i Virkeligheden beherskede det. Derpaa tyder ogsaa det, at man nu fra Sogneraadforeningernes Side har opgivet denne Undersøgelse. Det ærede Medlem siger, at det er, fordi de ikke har Midler til at foretage den, det koster noget. Det vilde i hvert Tilfælde koste de Frimærker, som Henvendelsen fra Hovedbestyrelsen til de enkelte Amsafdelingsbestyrelser gør fornødne; om de Telefonsamtaler, Amsformændene maa føre med de enkelte Afdelinger rundt om i Kommunerne, vil blive bekostelige, ved jeg ikke noget om, det ved det ærede Medlem formentlig heller ikke noget om; men jeg føler mig overbevist om, at dette ikke har bragt Sogneraadforeningerne til at vige tilbage fra at føre denne Undersøgelse igennem. Det interessante er imidlertid, at Sogneraadforeningerne virkelig har sagt, hvorfor de ikke har gjort det; det er, fordi de mener, at der i Virkeligheden ikke er nogen Trang til en saadan Undersøgelse. Der er gennem Aldersrenteloven Midler til Disposition ude i Sognekommunerne for de Personer, der hidtil i denne Forbindelse har været Tale